

Nálady

Tempo di vlak

Kolik bylo těch rán, kdy zmáčení rosou,
jsme mávali snům, seslaným z hvězd.
Kolik bylo těch dnů, kolik kytek a vůní,
kolik posledních vlaků a toulavých cest.

R: Mívám nálady podivné, snad smutná bývám,
v noci koukám se z okna a nemůžu spát.
Prstem maluju po skle a nebo si zpívám,
z tajných přání a vzpomínek stavím si hrad.

S jarem vrátím se tam, kde toulavých ptáků
hnízda opuštěná ožijí zas,
večer budu číst pozdravy z barevných lístků,
co nechal spát na cestách podzimní čas.

R: Mívám nálady podivné, snad smutná bývám,
v noci koukám se z okna a nemůžu spát.
Prstem maluju po skle a nebo si zpívám,
z tajných přání a vzpomínek stavím si hrad.

Zase všední dny voní po rozkvetlých loukách,
šedým pátkům a nedělím můžeš se smát,
slunce maluje úsměvy všem smutným holkám,
z mechem vystlaných postelí nechce se vstát.